

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 27 (1)

IZDAN 1. JANUARA 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4028.

Pathé Cinéma Anciens Etablissements Pathé Frères, Paris.

Usavršavanja učinjena kod kinematografskih filmova i njihovog načina utvrđivanja na jezgra kalemova ili namotavajućih skupljača.

Prijava od 5. decembra 1924.

Važi od 1. septembra 1924.

Ovaj pronalazak ima za cilj da osigura pravilan polazak filma u kinematografskim aparatima t. j. da osigura u isto vreme namotavanje filma oko samog sebe tako da njegova uzdužna osa ostane stalno u istoj vertikalnoj ravni i zakačivanje zuba aparata u rupe filma.

Poznato je da je u kinematografskim aparatima bilo već namera da se kraj filma utvrdi na jezgro oko koga se film namotava u koliko prolazi ispred proreza aparata na taj način što će se obrazovati jedan prvi zavoj filma oko jezgra i što će se isti spregnuti uz to jezgro pomoću jednog dela elastičnog prstena koji sačinjava oprugu, uzimajući visinu jezgra obično jednaku širinu filma.

Ali ovaj način utvrđivanja kad kad nije zadovoljavajući jer uzdužna osa filma ne pada uvek lačno u poprečnu simetralnu ravan jezgra i ne ostaje u istoj vertikalnoj ravni tako da se film ne namotava pravilno na jezgru.

Prema ovom pronalasku da bi se izbegla ova nezgoda, kraju filma daje se manja širina na samom filmu tako da se ovaj kraj može učvrstiti u jedan stub odgovarajuće širine predviđen na jezgru. Kraj namotavanja filma u žljebu potpuno je učvršćen u ovome i izdužna osovina filma jeste uvek tačno u ravni jezgra.

Ipak kako se jezgro okreće ravnomernim kretanjem rotacije, dok je kretanje filma u oluku aparata nejednako na mahove, može se dogoditi u početku da je-

zgro vuče film, rupe na filmu budu pomerane u odnosu za zube za pokretanje. Iz toga proizilazi da u trenutku kada se uređaj za pokretanje stavlja u pokret, zubi ne zakačinju sigurno u jednu rupu no mogu da udare u film između dve rupe. U tom slučaju pritiskivač koji pritiskuje film uz preradu popušta ispred zuba i svi se približuju gurajući film, zatim klize po ovom dok ne sretnu jednu od rupa u u koju se zakače.

Ovaj rad ima nezgodu da je štetan istovremeno i za film i za zube koji se izlažu kvaru.

U cilju da se ova nezgoda izbegne u koliko je god moguće druga osobitost pronalaska sastoji se u tom što je izvestan broj rupa, koje se nalaze na delu filma koji dolazi naspram zuba za pokretanje u trenutku uvođenja filma u kinematografski aparat, imaju dužinu veću od normalne dužine tako da se znatno povećava verovatnoća zakačivanja zuba u rupe.

Na priloženom crtežu predstavlja kao primer:

Sl. 1. izgled spreda filma snabdevenog rupama prema pronalasku a koji sadrži samo jedan red rupa za pokretanje.

Sl. 2. pokazuje namotavanje i utvrđivanje tog filma na jezgro i

Sl. 3. da je poprečni presek jezgra oko koga su dva zavoja filma obrazovana.

Prema pronalasku film 1 ima na svom kraju 2 namenjenom da se uvuče u oluk aparata širinu a manju od širine b

koju ima u svom korisnom delu koji nosi slike.

Na slici 2 vidi se film čiji je kraj 2 namotan oko jezgra 4; ovaj poslednji nosi jedan žljeb 3 čija je širina jednaka širini a suženog kraja filma, dok je ukupna visina jezgra jednaka širini korisnog dela filma.

Kraj 2 filma je tačno uglavljen u užljebljenje 3 jezgra jednim elastičnim prstenom 6 koji obgrljuje nešto malo više od polovine obima jezgra.

Sl. 2 jasno prikazuje da kad je film namotan na jezgro kraj 2 ovog filma udara na dno žljeba 3 i da je prvi zavojak 7 dela normalne širine dodiruje svojim ivicama ivice 5 jezgra sa svake strane žljeba 3.

S druge strane početak filma nosi rupe 8 koje su slične rupama za pokretanje 9 koje su načinjene (izbušene) po celoj dužini filma; rupe 8 ne služe za pokretanje no potiču od načina bezprekidne izrade filmova.

Deo filma označen sa 7 jeste onaj koji dolazi u visinu uređaja za pokretanje kinematografskog aparata kad je film uveden u oluk istog aparata. Deo 7 nosi izbušene rupe 10 čija je dužina onoliko velika koliko dopušta tražena otpornost filma u tom delu, ostajući naravno manja od dužine hoda zuba za pokretanje.

Primećuje se na crtežu da ostojanja između donjih ivica rupa na kojima zubi uzimaju oslonac jesu ista u svim delovima filma; to ostojanje označeno je u crtežu sa -c-.

Nadmoćnosti postignute grupe izloženim usavršavanjima jesu sledeće:

1. Film se automatski i pravilno namešta na jezgro tako da se pravilno na-

motava na ovaj, što je jedno vrlo stvarno preimućstvo ako se uzme u obzir da se radnja utvrđivanja filma na jezgro vrši u mračnoj komori.

2. Razmak između rupa 10 budući manji no u delu filma gde su normalne rupe kao 8 i 9, verovatnoća zakačivanja zuba u ove rupe povećana je u odgovarajućoj razmeri.

Crtež prikazuje uporabu pronalaska u slučaju gde film ima samo jedan red rupa, ali je jasno da je prikazan način izvodjenja dat samo kao primer. Film može imati sistem izbušenih rupa kakvog bilo tipa i osobito na primer rupe rasporedjene u dva reda duž ivica; u tom slučaju sužavanje filma ima za rezultat da saseče i čak i ukine nekoliko rupa ali to bez nezgoda, te rupe ne služe ne služe nikad za pokretanje i postaje samo usled bezprekidne izrade filmova.

Patentni zahtevi:

1. Kinematografski film naznačen time što njegov kraj namenjen za utvrđivanje na jezgro namotavanja, ima manju širinu no što je širina filma i što može biti utvrđen u jednom žljebu odgovarajuće širine nameštenom na pomenutom jezgrou tako da se osigura pravilno namotavanje filma na to jezgro.

2. Film prema zahtevu 1., naznačen time što je jedan izvestan broj rupa za pokretanje koje se nalazi na delu filma koji dolazi sa pomenutim suženim delom i koji dolazi naspram zuba za pokretanje kada se film uvede u kinematografski aparat imaju veću dužinu no što je normalna a manju no što je kod zuba za pokretanje.

